

AUTOR NEW YORK TIMES BESTSELLEROV

MAX LUCADO

POVIEDKA

VIANOČNÁ
SVIECA

„Fanúšikovia Charlesa Dickensa a príbehov z Mitfordu Jan Karonovej sa majú na čo tešiť! Max Lucado vytvoril absolútne originálny vianočný príbeh, v ktorom nechýbajú uličky dláždené kameňom, svojrázne postavy a nezabudnuteľná návšteva nadprirodzenej bytosti. Nikdy si nenechám ujsť príležitosť prečítať si novú knihu Maxa Lucada; nenechajte si ju ujsť ani vy!“

— JOHN C. MAXWELL,
spisovateľ a zakladateľ organizácií
INJOY Stewardship Services a EQUIP

„Vianočná svieca je krásny príbeh plný nádeje a zázrakov. Max vykresľuje postavy do takej hĺbky, až vám doslova ožívajú pred očami. Čaká vás dojímavé a podnetné rozprávanie o sile viery.“

— JOYCE MEYER,
autorka viacerých bestsellerov

GREGOVI A SUSAN
LIGONOVCOM:
NA OS LAVU SVETLA,
KTORÉ PRINÁŠATE TOLKÝM ĽUĐOM

PROLÓG

December 1664

SA Neveľký domček odrazu preniklo silné svetlo, takže polnoc sa zdala ako biely deň. Bradatý sviečkar a jeho manželka, ktorí ležali v posteli, prudko vystrelili do sedu.

„Č-č-čo sa to deje?“ opýtala sa žena roztraseným hlasom.

„Nehýb sa!“

„Ale čo deti?“

„Spia. Nikam nechod!“

Žena si vytiahla prikrývku až po bradu a rýchlym pohľadom prebehla po osvetlenej miestnosti:

deti spali na dlážke, stôl a stoličky stáli pred kozubom, náradie čupelo v kúte.

Sviečkar vyjavene civel pred seba. Videl bytosť zahalenú nezvyčajným plameňom siahajúcim od stropu až po podlahu, z ktorého však nesálalo žiadne teplo. V ohni sa dali rozoznať obrysy trupu, hlavy a rúk. Bytosť vystrčila ruku z ohnivej žiary a prstom ukázala na stojan so zavesenými sviecami. Manželia sa k sebe pritisli a cúvli k stene.

Sviečkar sa vzchopil a opýtal sa: „Chceš nám ublížiť?“

Návštevník neodpovedal. Počkal, akoby sa chcel uistiť, že ho manželia sledujú, potom sa dotkol jednej zo sviec a zmizol.

Miestnosť potemnela a svieca, ktorej sa bytosť pred chvíľou dotkla, horela. Muž pohoťovo vyskočil z postele, podišiel k sviečke a vzal ju do ruky práve vo chvíli, keď jej svetlo začalo hasnúť.

Pozrel sa na manželku. Tá naprázdno preglgla.

„Čo to bolo?“ spýtala sa.

„Netuším.“

Podišiel k stolu a posadil sa. Žena urobila to isté.

„Anjel?“ uvažovala nahlas.

„Určite.“

Sviecu postavil na stôl a obaja na ňu uprene hľadeli. Ani jeden nevedel, čo povedať a čo si o tom všetkom myslieť.

Ráno ich zastihlo na tom istom mieste. Sedeli pri stole a civeli.

Deti sa zobudili, a tak sa naraňajkovali, teplo sa obliekli a po ulici Bristol Lane sa vybrali do Kostola svätého Marka. Bola štvrtá adventná nedeľa. Sviečkar dal farárovi na dnešnú bohoslužbu niekoľko sviec navyše, ale tú, ktorej sa dotkol anjel, si nechal vo vrecku kabáta. Už-už chcel farárovi povedať o zvláštnom zjavení, ale potom si to rozmyslel. *Neveril by mi.*

Manželia sa snažili sústreďovať na kázeň, ale nedokázali to. V myšlienkach sa neustále vracali k tej ohnivej žiare, anjelovi a tlejúcej sviečke.

V lavici s nimi sedela mladá matka s dvoma deťmi, všetci traja neupravení a zafúlaní. Manželia

ženu poznali a vedeli, že asi pred mesiacom jej manžel, barónov sluha, zahynul pri poľovačke.

Po bohoslužbe sa im vdova zverila so svojim trápením: „Míňa sa nám jedlo. Vydrží nám sotva na pár dní.“

Keď sviečkarova žena siahla manželovi do vrecka kabáta po mincu, nahmatala v ňom sviecu. Mincu aj sviečku podala žene so slovami: „Zažnite ju a modlite sa.“ Keď mladá vdova odišla, žena pozrela na manžela a pokrčila plecom, ako keby hovorila: „Žiadna škoda.“

Prikývol.

Počas nasledujúcich dní prehodili o svieci iba pár slov; obaja by na ten zážitok najradšej zabudli ako na sen či videnie.

Všetko sa však zmenilo počas štedrovečernej bohoslužby, ktorá sa začala spoločným ďakovaním. Každý farník mohol nahlas poďakovať Bohu za jeho dary. Keď farár vyzval prítomných, aby sa zapojili, mladá vdova vstala medzi prvými. Žena, ktorá iba pred niekoľkými dňami vyzerala neupravená a vyhladovaná, teraz žiarila. Povedala, že bohatý strýc z neďalekého grófstva jej podaroval farmu. Bol to dar z neba. S deťmi sa

nasťahujú do domu a pôdu prenajmú, takže budú mať z čoho žiť. Pozrela sa na sviečkara a jeho manželku a dodala: „Modlila som sa. Zažala som sviecu a modlila som sa.“

Manželia si vymenili pohľady. Tušili, že medzi sviecou a vypočutou modlitbou je istý súvis, ale kto to mohol tvrdiť naisto?